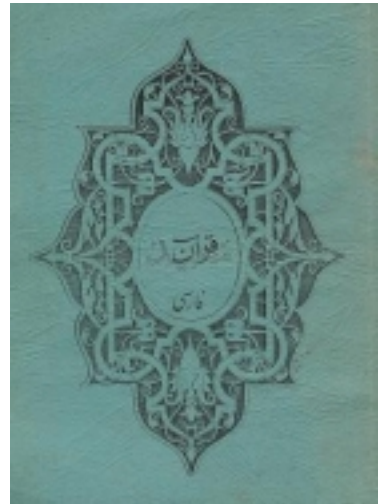

برچیده های محمد ایل بیگی از :
"قرآن مجید" ابوالقاسم "خان" پاینده

قرآن مجید

با مقدمه و ترجمه : ابوالقاسم پاینده
انتشارات نوید و انتشارات مهر
بدون سال و محل انتشار
[تمام کروشها از منست]

[خدا] ست که شمارا در رحمها بدانگونه که خواهد نقشبندی میکند . خدائی جزاویست که عزیز و فرزانه است . هم اوست که این کتاب را بر تو نازل کرده . از آنجمله آیه هائیس استوار ، آنها مایه کتاب است . و دیگر آیه هائیس مبهم ، آنها که در دلهاشان خللی هست از این کتاب آنچه را مبهم و تاویل آنرا جز خدا نداند [آخوندها می گویند که می دانند و عمری از این راه نان خورده اند] ، در طلب فتنه و بقصد تاویل ، پیروی میکنند و آنها که در دانش ریشه دارند میگویند : بدان ایمان داریم ، همه از پیش پروردگار ماست و جز خردمندان اندرز نگیرند [..]
(سوره آل عمران [] در مدینه نازل شده است [] ، ص 16 کتاب)

دوست داشتن خواستنیها []، از زنان و فرزندان و بسته های فراهم شده طلا و نقره و اسبان داغدار و رمه و کشت ، برای مردم آرایش یافته [برای همه مردم و در تمام اعصار ؟]، این کالای زندگی دنیا ست و بازگشتگاه نیک پیش خداست .

ص 17

بگو : ای خدای صاحب ملک : ملک به هر که خواهی میدهی و ملک از هر که خواهی میستانی ، هر که را خواهی عزیز میکنی و هر که را خواهی ذلیل میکنی [...] و هر که را خواهی بدون شمار روزی میدهی [و لابد به همین دلیلست که عده قلیلی "ملک" دارند و عزیزاند و اکثریت هیچ دار و ناعزیز - چرا که "آنان" ، مثلاً! دیندارند و با خدا و "اینان" ، بی دین! و ما هم حتماً "کور"یم که می بینیم که هر آنچه مال شان بیش ، دین شان کمتر ، و هر آنچه بیچارگی شان بیش ، دین شان بیش!] .

همان ص

خدا گروه ستمکاران را هدایت نمیکند [...] آنان سزایشان اینست که که لعنت خدا و فرشتگان و مردم ، یکسره بر آنها باد . در لعنت جاوید باشند ، عذاب آنها تخفیف نیابد و مهلتشان ندهند ، مگر آنها که پس از کفر ، توبه کرده و باصلاح پرداخته باشند که آمرزگار و رحیم است [پس خیال " ستمکاران جمهوری اسلامی " ، بعد از اینهمه جنایت ، تخت تخت - که توبه ای ...] . کسانی که از پی ایمان خویش کافر شده اند و کفرشان بیشتر شده [این تبصره ، شامل حال مسلمانان خوب و لائی نمی شود ، که مسلمان بودند و خواهند ماند - مگر آنکه جانشان به خطر افتد ؛ که حاضر به همه چیزند !] توبه ایشان هرگز پذیرفته نمیشود و آنها ، خودشان ، گمراهانند . کسانی که کافر شوند و کافر بمیرند اگر یکیشان آنقدر طلا بعوض دهد که زمین پر شود ، از او نپذیرند . آنها عذابی الم انگیز دارند و یارانی ندارند .

ص 20

شما که ایمان دارید ، از خدا چنانکه شایسته از اوست بترسید و نمیرید جز اینکه مسلمان باشید .

باید دسته ای از شما باشند که سوی نیکی بخوانند و به معروف وادارند و از منکر باز دارند، آنها، خودشان از رستگارانند [خوشبختانه "امتِ مسلمانِ ایران، هم این "دسته" را دارد و هم سپاه "امر به معروف و نهی از منکر را!] و چون آنکسان مباشید که با وجود حجت ها که سوبشان آمده بود، پراکنده شدند و اختلاف کردند، که آنها عذابی بزرگ دارند.

اگر خدایتان نصرت دهد، هیچکس بر شما چیره شدنی نیست و اگر شما را رها کند کیست که پس از وی نصرتتان دهد [؛] پس موعمنان بخدا توکل کنند [از آنجائی که خدا با "ما" ست، پس: "آمریکا هیچ غلطی نمی تواند بکند!"] .